

Veteranen na 71 jaar terug (1945-2016)

Zutphen altijd in gedachten

Ze zijn met z'n drieën gekomen: John MacLeod, Ted Paisley en Albert Suddard. De bevrijders zijn veteranen geworden.

Twee zitten er in een rolstoel, de derde loopt met een wandelstok. Negentig-plussers zijn het, helemaal vanuit Canada naar Zutphen gekomen. Voor alle drie geldt -in de woorden van Albert Suddard, de man met de stok- "We are still going strong."

Ze waren hier eerder, 71 jaar geleden om precies te zijn. "Ja, ik kan me nog herinneren dat we door Zutphen gingen", zegt John MacLeod. De IJsselstad is ook uit het geheugen van Ted Paisley nooit verdwenen. En mocht dat misschien toch een béétje zijn gebeurd, met de jaren, dan was gisteren de ideale gelegenheid om in gedachten terug te keren naar toen.

Het drietal kwam vanuit Deventer met het schip van rederij Celjo naar Zutphen gevaren. Op de IJsselkade stonden paarden-tram en fluisterkar klaar om de veteranen, hun begeleiders en leden van het comité *Welcome Again Veterans* door de stad te vervoeren. "Geen toeristische rit", benadrukt Peter Hendriks, voorzitter van het Zutphense comité. "We rijden de route die de Canadezen destijds hebben afgelegd." Zutphenaar Ton Keijmel fungeert onderweg als gids. Tram en kar zitten afgeladen vol als de tocht door het verleden van start gaat.

Bloemen

Nagepraat wordt er ondertussen nog over de vier historische Fokkers die in formatie overvlogen toen het IJsselschip ter hoogte van Gorssel voer. Onverwacht en daardoor extra indrukwekkend.

Het schip passeerde de plek waar Canadese troepen op 12 april 1945 de rivier overstaken naar Wilp om vandaar door te stoten naar de Veluwe. Er werden nu bloemen te water gelaten.

Op de IJsselkade werden de veteranen opgewacht door burgemeester Carry Abbenhues en de wethouders Coby Pennings en René Sueters. Ze gingen aan boord om handen te schudden. Abbenhues sprak de mannen toe. "We hebben in Zutphen en Warnsveld veel aan de Canadezen te danken, we zijn niet vergeten dat 68 van jullie landgenoten hier hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid. Niet voor niets hebben we in onze gemeente tien straten en één brug naar jullie vernoemd."

Ze noemde het een 'bitterzoete eer' dat Canadezen en Nederlanders nu sámen deel uitmaken van het verbond dat onder meer in het Midden-Oosten voor de vrijheid vecht van burgers dáár. "Helaas zijn er nog altijd oorlogen."

Tijdens het wandelingetje van het schip naar de paardentram vertelt Albert Suddard dat hij Zutphen vaker bezocht, te gast bij een van de bewoonsters. "Ik hoop dat ze er vandaag is." Uit zijn rijk gedecoreerde jas haalt hij een speldje te voorschijn met de naam van zijn woonplaats er op: Oshawa. "Je mag het speldje hebben", zegt hij. Als om aan te geven hoe belangrijk plaatsen voor hem, de oorlogsveteraan, zijn. Oshawa ('dat is een Indiaannaam') en Zutphen, hij voelt zich met beide verbonden.

Bron: De Stentor, 3 mei 2016